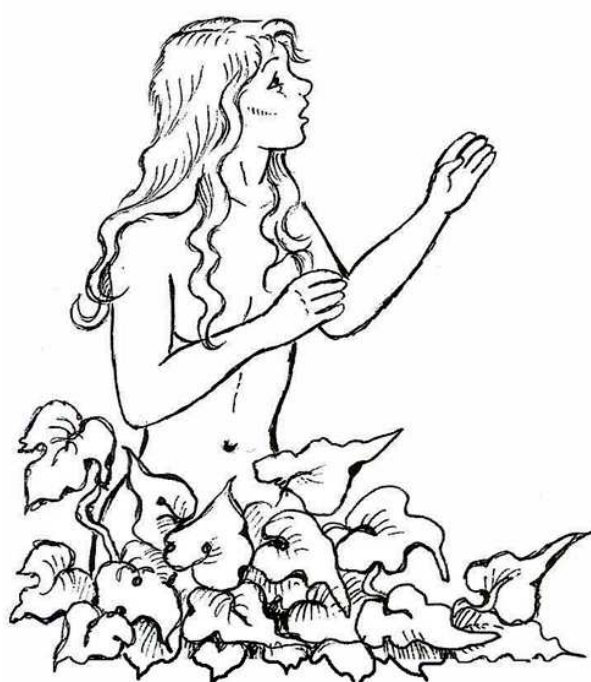

Adam en Eva eten van de boom

God maakt een prachtig paradijs.
Hij zegt: Het is heel goed.
Maar God heeft ook een vijand,
En weet jij wel wat hij doet?

Het mooie wat God heeft gemaakt,
maakt hij juist graag kapot.
Hij fluistert altijd in je hoofd:
Luister maar niet naar God.

Hij komt bij Eva, als een slang.
Hij fluistert in haar oor:
Mag je niet eten van die vrucht?
Ze zijn best lekker, hoor.

Hij liegt: Toe eet maar van die boom,
want als je dat nu doet,
word je als God, en weet je ook,
wat kwaad is en wat goed.

Nee, Eva zegt niet: Ga toch weg,
Ze luistert naar de slang.
Ook Adam eet nu van de vrucht.
Dan worden ze heel bang.

Ze kruipen weg achter een boom.
God roept hen allebei:
Vertel mij wat je hebt gedaan,
en loop niet weg van Mij.

Waar zijn Adam en Eva?
Kun jij hen vinden?

Waar is Adam, waar is Eva?
Ze zijn weg, ik zie ze niet.
Waarom gaan ze zich verstoppen?
Waarom hebben ze verdriet?

Van één boom mag je niet eten,
dat heeft God tot hen gezegd.
Maar ze waren ongehoorzaam,
daarom kruipen ze nu weg.

Waar is Adam, waar is Eva?
God ziet dwars door alles heen.
Hij ziet ook hun bange harten,
en Hij laat hen niet alleen.

Kom maar Adam, kom maar Eva,
kom achter die boom vandaan.
En vertel aan God de Here
wat je net hebt fout gedaan.

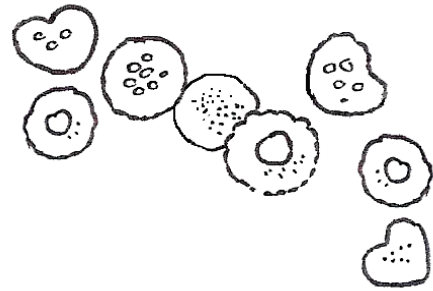
Daar gaat Adam, daar gaat Eva,
uit die mooie tuin vandaan.
God maakt voor hen beide rokken,
en trekt hun die kleren aan.

Adam, Eva, heel verdrietig.
Maar God troost hen allebei.
Eens zal Jezus Christus komen,
Hij maakt alles goed en blij.

Koekjes

Mama kan zo lekker bakken,
koekjes bakte ze vandaag.
Mm, zegt kim, dat wordt weer smullen,
want ik lust ze heel erg graag.

Mama zegt: Je mag er twee hoor.
Maar Kim lust er wel veel meer.
Mama zette toen de trommel,
in het keukenkastje neer.

Kim en Rik gaan samen spelen.
Mama vraagt: Gaan jullie mee?
Ik moet even naar de winkel.
Maar Kim schudt haar hoofd van nee.

Ik ben moeder, Rik is vader,
en wij passen op het huis.
Dan ga ik alleen, lacht mama.
Daag, ik kom weer heel snel thuis.

Kim loopt stiekem naar het kastje,
en ze pakt de trommel weer.
Rik, wil jij zo'n lekker koekje?
Deze smaken echt naar meer.

Rik zegt: Geef mij nog maar ééntje,
nu jouw moeder ons niet ziet,
kunnen wij best even proeven.
Een paar koekjes mist ze niet.

Maar als moeder later thuis komt,
is Rik vlug naar huis gegaan.
Kim durft mama niet te zeggen,
wat ze stiekem heeft gedaan.

Als het theetijd is, komt tante
heel gezellig op bezoek.
Mama vraagt: Pak jij de trommel?
Kim, trakteer jij van de koek?

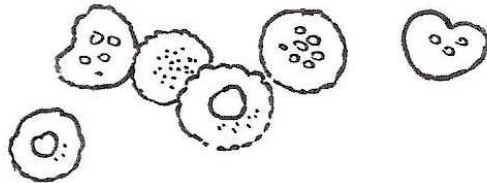
Kim zegt: Nee, ik moet vlug plassen,
en ze is snel weg gegaan.
Mama pakt de lege trommel.
Kim! Heb jij dat soms gedaan?

Kim vertelt dan gauw een leugen.
En ze roept uit de wc:
Nee, Rik snoepte van uw koekjes,
ik vond dat geen goed idee.

Mama stuurt Kim naar haar kamer.
Mama is echt boos op haar,
op het snoepen, op de leugen.
En Kim voelt zich nu heel naar.

Kim huilt: Heer, ik ben verdrietig,
't Spijt me wat ik heb gedaan.
en ik laat een ander keertje,
mama's koekjes echt wel staan.

Dat moet ik aan mama zeggen:
't Spijt me, 'k zal het nooit weer doen.
Omdat Kim het goed komt maken,
geven ze elkaar een zoen.

Gum

Kim haar nieuwe kleurpotloden
liggen in een grote doos.
Broertje Bas wil ook graag kleuren.
Nee, niet doen Bas, zegt Kim boos.

Kijk eens, ik kleur deze kleurplaat,
deze kleurtjes zijn van mij.
Maar als Kim heel even weg gaat,
tekent Bas er ook wat bij.

Grote krassen, lange strepen.
O, als Kim haar kleurplaat ziet,
roept ze: Bas, dat is niet lief hoor.
Kim moet huilen van verdriet.

Mama komt de kamer binnen.
Och, zegt zij, dat is nu pech.
Maar ik pak mijn gum wel even,
en ik veeg die krassen weg.

Wow, zegt Kim, dat is bijzonder,
waar die rare krassen staan,
gum jij weg wat er verkeerd is,
zo maar van mijn plaat vandaan.

Mama lacht; Ik moet nu denken,
aan wat Jezus voor jou doet.
In jouw hart zitten ook fouten,
die Hij wegwast met zijn bloed.

Al die krassen in je leven,
zijn ook lelijk en zo zwart.
Maar de Here Jezus geeft jou
een mooi nieuw en sneeuwwit hart.

Kom maar

**Ben je bang? Ben je bang?
Voor de schaduw op 't behang?
Voor het onweer in de nacht?
Voor de jongens uit groep acht?**

**Kruip je weg, heel misschien,
zodat niemand jou kan zien?**

**Ben je bang? Ging het fout?
Was je boos en was je stout?
Heb je het verkeerd gedaan?
Moet je nu naar bed toe gaan?**

**Kruip je weg, heel misschien,
zodat niemand jou kan zien?**

**Kom te voorschijn, kom maar gauw,
Want God zegt: Ik houd van jou!
En de Heer die jou wel ziet,
luistert ook naar jouw verdriet.**

**Kruip niet weg, dat hoeft niet meer;
maar vertel het aan de Heer!**